

ת"פ 64958/02 - מדינת ישראל נגד א"ט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-02-64958 מדינת ישראל נ' א"ט
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר אדרי

המאשימה

נגד
א"ט
ע"י ב"כ עוזר ירושלב מץ

הנאשם

הכרעת דין

א.

רקע כללי ונדר המחלוקת בין הצדדים:

- בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בשנת 2016, ק"מו הנאשם ובג' ט"א (להלן - המתלוונת) יחסיו זוגיות והתגוררו ייחודי בדירה בבתים (להלן - הבית).
- כתב האישום אוחז שני אישומים, המתארים שני אירועים נפרדים, כל אחד:

אישור ראשון (להלן - אירוע הבקבוק):

עיקר העובדות:

- ביום 10.06.16, בשעות הערב המאוחרות, שהה הנאשם בבית, בגילוףין. בעת ויכוח עם המתלוונת פצע הנאשם את המתלוונת בכף שהשליך על רגליה בקבוק זכוכית, שהתרנפץ.
- כתוצאה מההתרIOR לעל נפצעה המתלוונת ונגרם לה חורע عمוק בשוק ורגלה הימנית, באורך כ-4 ס"מ אשר הצריך טיפול, וכן פציעות מדומות בכף רגלה הימנית.

הוראות החיקוק:

- פצעה (בת זוג)** - עבירה לפי הוראות סעיף 335(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

אישור שני (להלן - אירוע התקיפה):

עיקר העובדות:

עמוד 1

ביום 16.10.16, בשעה 19:00 או בסמוך לכך, במהלך ויכוח בין הנאשם לבין המהילן, בבית, מישר הנאשם בשערת המהילן, נתן לה מכח בפנים, ניער אותה והשליך אותה על המיטה. המהילן ברחה מהבית אל חברים משותפים, בחולון (להלן - המקום). כעבור עשרים דקות הגיעו למקומות, תפס את הנאשם בחולצתה, ניער אותה וחנק אותה בצווארה. הנאשם איים על הנאשם באומרו שיארוג אותה ואחר כך את עצמו.

הוראות החקוקן:

איומים - עבירה לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

תקיפה סתם (בת זוג) - עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

כתב האישום הוגש תחילה במסגרת ת"פ 16319-03-17 **מדינת ישראל ב' א"ט**. ואולם, לאחר שהנאשם חדל מלחתיכזב לדינום שם ולא אותר על-ידי המאשימה כתב האישום בוטל, עוד לפני התשובה לאיושם. כתב האישום הוגש מחדש, בתיק זה, עם איתורו של הנאשם. הנאשם כפר במיחס לו בכתב האישום - גם שלא הכחיש את עצם היחסים עם הנאשם והמගורים המשותפים עמה בבית - והתיק הועבר לשמייעת הריאות לפניו (ר' תשובה הנאשם לאיושם, בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 11 ואילך).

להבהרת האירועים מושא כתב האישום והסוגיות שהתעוררו במשפט ראי' לציין, כבר בפתח הדברים, את העובדות הבאות:

(א) הנאשם והמתلونנת אינם אזרחי המדינה אלא אזרחי אוקראינה והכירו עוד שם (הנאשם יליד 1977 והמתلونנת ילידת 1981). השניים הגיעו הארץ, בנפרד, מספר חודשים טרם האירועים המתוארים בעובדות כתב האישום. הם אינם דוברי השפה העברית והיעדו לפניה במציאות מתורגמן לשפה הרוסית. הודעותיהם במשטרת נגבו על-ידי חוקות דוברות השפה הרוסית.

(ב) החקירה בתיק החלה בעקבות אירוע התקיפה, אשר דווח על-ידי מודיעעה שראתה את סופו של האירוע לאחר שהמתلونנת ברחה מהבית (ר' בד"ח הפעולה ת/2). המודיעעה לא הזדהה ובמהמשך לא שיתפה פעולה בחקירה המשטרתית ומילא גם לא העידה בבית המשפט (ר' גם במצרך ת/1ד).

(ג) השוטרים שהזעקו למקום, בשל דווח המודיעעה הנ"ל, הגיעו במתلونנת ברחוב (הפגש צולם בצלמת-גוף של שוטר הסיוור - ר' הסרטונים ת/7 ותמליליהם ת/7א). ואולם, מתחילה הדרך לא שיתפה המתلونנת פעולה עם השוטרים וכך גם בעדותה לפניה, תוך שczיניה בין השאר כי היא רוצה להtentek מהנאשם אך אין לה טענות כלפיו וגם אינה רוצה שיונה לו כל רע.

(ד) בעדותה בבית המשפט סתרה המתلونנת דברים שמסרה במשטרת בעניין מעשי הנאשם ומשכך הוכזה עדיה עונית והודעתה, שנגבתה ביום אירוע התקיפה (16.10.16), הוגשה במסגרת הוראות סעיף 10א לפקודת הריאות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - פקודת הריאות; ההודעה סומנה ת/4). עוד יש לציין, בהקשר זה, כי מזה תקופה אין כל קשר בין הנאשם לבין המתلونת והמתلونת אף מציה חיים במערכת זוגית אחרת.

עיקר פרשת התביעה:

5. מטעם המאשימה העידו לפניו המתלוונת וארבעה שוטרים. כמו כן הוגש מספר מוצגים, חלקם בהסתכמה.

(1)

עיקר עדות המתלוונת:

6. באמצעות המתלוונת הוגש תמונה תמיונית, שצולמו במשטרה ביום אירוע התקיפה אך מתעדות חבלות שנגרמו באירוע הבקבוק, שאירע כאמור ארבעה חדשים קודם לירוע התקיפה (ר' התמונות ת/5א ות/5ב). מדובר בשתי חבלות ברגלה הימנית של המתלוונת, כאשר לפי דברי המתלוונת אחת מהן נגרמה כתוצאה רפואי רפואית (ר' בהודעתה ת/4, שורה 18 ואילך).

7. בעדותה הראשית סיירה המתלוונת כי הייתה בקשר חזוי עם הנאשם, בכך שכתניים (פרוטוקול, עמ' 12 שורה 31 ואילך). המתלוונת מסרה כי היא והנאשם שבו בארץ במעמד של פליטים וחזרה וטענה כי לא פנתה למשטרה לצורך הגשת תלונה, אלא השוטרים הם שפנו אליה ברחוב והיא אף הביאה להם שאינה מעוניינת לה报警 (שם, עמ' 13 שורה 5 ואילך; עמ' 19 שורה 10 ואילך).

8. המתלוונת טענה כי אירוע התקיפה החל בריד, בשל קנאת הנאשם כלפייה. המתלוונת סיירה כי יצא מהבית כדי למנוע המשך הריב וגם עם הגיעו הנאשם למקום היא ביקשה למנוע את הריב ולכך החלה לשוב חזרה הבית. באשר לחקירה במשטרה אמרה המתלוונת: "כשהתחלו לשאול אותי שאלות אני עניתי, כן היו ריבים, במשטרה אמרתי שאני לא רוצה להגיש שם תלונות ואין לי טענות כלפי אנדרי ולא רוצה שישב בכלא, אנחנו לא מסתדרים בחיים המשותפים ואני פשוט רוצה לעזוב. בכלל שהוא מקנא יוכל להיות שהוא אוטי אז אני פשוט רוצה לעזוב. אני לא רוצה לחזור על שם דבר, אמרו לי שפשוט אנחנו נבודד אותו מכאן, מקרים יהיה איזה שהוא קנס" (פרוטוקול, עמ' 13 שורה 27 ואילך)^[1].

9. כשנשאלתה המתלוונת, בהמשך החקירה, מה קרה בבית, היא השיבה: "היו ריבים, היו קצת מכות... גם מילולי וגם פיזי". כשהמשטרה הגיעו אליו ישר אמרו שיש איזה שם חתכים ברגל, זה כן היה מצב צזה שה לא הוא לקח וחתך את זה אלא היו נסיבות כאלה זהה קרה בנסיבות הוא שבר בקבוק על השולחן והשבר (רסיס) של הבקבוק פגע לי ברגל" והוסיפה, לשאלות ב' כה המאשימה, שאינה יודעת מדוע שבר הנאשם את הבקבוק (פרוטוקול, עמ' 14 שורה 1 ואילך).

10. ואולם, בהמשך הדברים הכחישה המתלוונת כי בהקשר לירוע התקיפה אמרה בחקירה במשטרה שהנאשם הרבץ לה ומשכך - נוכחות תוקן הودעתה במשטרה - הוכרזה עדנה עונית והודעתה הוגשה. בהודעה זו תיארה המתלוונת את השתלשלות אירוע התקיפה כלהלן: "נפגשנו עם חברים וחברות ישבנו על ספסלים, שטינו קצת בגל החג, יצאתי מהבית רבנו בבית כי הוא מקנא לי. זה קבוע ככה, הוא כל הזמן מרביץ לי. אני ברוחתי מהבית בסביבות 19:00, התקשרתי לחברה שלי א' ואמרתי לה שבוא והלכנו לחברים בחוון. הוא הגיע אחרי כ-20 דקות ואין שהוא הגיע למקום הוא תקף אותו. הוא תפס אותו בחולצה וניער אותו וקיים אותו, אמר לי בואי הבית זונה, מה את עשו פה. אני אמרתי לו תירגע, בוא נלך הביתה, לא יודעת מי התקשר למשטרה" (ת/4, שורה 5 ואילך). המתלוונת הוסיףה וסיפרה כי בנסיבות אלה ניסו החברים, שנכחו במקום, להפריד ביניהם ואף פירטה את שמותיהם.

- .11. המתלוננת צינה כי אין לה סימנים או חבלות כתוצאה ממעשי הנאשם באירוע התקיפה (ת/4 שורה 15; ורי גם הערת החקירה בשורה 30), אך הוסיפה וסירה כי בזמןו הנאשם שבר בקבוק כתוצאה מכך חתך אותה ברגלה (ת/4, שורה 15 ושורה 42). לשאלה מדוע לא התלוננה קודם לכן השיבה המתלוננת: "**מי עוזר לי, אני מפחדת, אני בארץ זורה והוא מנצל את זה שאינו לא מתלוננת**" (ת/4, שורה 48). לשאלת החקירה אם הנאשם מאיים עליו הוסיפה המתלוננת ואמרה: "**הוא אומר שהוא שאינו יכול לחיות בלבדיו, הוא אומר שהוא ירוג אותו וא"כ את עצמו**" (שם, שורה 62).
- .12. המתלוננת אישרה בבית המשפט את חתימתה על הודעתה במשטרה (בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 11 ואילך), אך טענה שלא ביקשה מהשוטרים לעזר את הנאשם, שכן: "**זה מלחיץ מאד כאשר בן אדם שהוא במעמד פליט ועוצרים אותו, אני לא יכולה לקרוא מה שנوتנים לי ואז מתרגמים לי**". המתלוננת אישרה עוד, כי באירוע התקיפה אמרה שהנואם "ניער" אותה; וcdc: "כן, ניער **אותו ונחיה לנו ריב. תפס אותו וניער אותו**" (שם, שורה 24).
- .13. עם זאת, המתלוננת צירה וטענה כי תיאור הבקבוק כאירוע התקיפה הוא מסולף, שכן הנאשם שבר את הבקבוק מתוך סערת רגשות ולא עלייה. יתר על כן, הנאשם לא התכוון לפגוע בה (במתלוננת) והיא נפצע מרסיס בדרך מקרה (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 7 ואילך. ר' גם בעמ' 24 שורה 3 ואילך). בנוספּט טענה המתלוננת כי היא לא פחדה מה הנאשם ואמירה שנמנעה מלהתלון משום שמדובר בעניין אישי שלה (שם, עמ' 17 שורה 14).
- .14. בחיקرتה הנגדית שבת המתלוננת ואישרה כי לא רצתה להתלון נגד הנאשם, על אף שאחד מהשוטרים שהגיעו לשטח ניסה לשכנע אותה לעשות כן (פרוטוקול, עמ' 19 שורה 10 ואילך). המתלוננת אישרה כי ביום אירוע התקיפה היא שתחה בבית ייסקי ולאחר מכן, בחוץ, בירה. כשנשאלה מדוע לא סירה במשטרה שתתה ויסקי הסבירה המתלוננת ששאלו אותה מה היא שתתה בזמן שニיגשו אליה השוטרים (שם, שורה 24).
- .15. לשאלות הסניגור אישרה המתלוננת כי החברים - שאת שמותיהם היא צינה בהודעתה - ראו את אירוע התקיפה והיו יכולים למסור גרטסתם לגביה לו פניה המשטרה אליהם (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 4 ואילך). באשר לדבריה בהודעתה, שלפים החברים ניסו להפריד ביןו לבין הנאשם, אמרה המתלוננת שהכוונה היא שהחברים "**לא רצו שניפגש [כ]די שלא יהיה ריב**"; ושבה והלינה על כך שבמשטרה דבריה תורגמו באופן מותמצט ולא מדויק (שם, שורה 20 ואילך).
- .16. באשר לאירוע הבקבוק הטיח ב"כ הנאשם במתלוננת כי על-פי המסמכים הרפואיים (מאותו יום) היא מסרה לאנשי הצוות הרפואי שהחכים ברגלה נגרמו כתוצאה מבקבוק שהתרפוץ לאחר שהיא מילאה בו מים חמימים (ר' במסמכים נ/1 ונו/2). המתלוננת השיבה שהיא לא אמרה באותו המועד את האמת משומם שלא רצתה שלנאשם "**יהיו בעיות**" (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 30 ואילך), אך בבדיחה וטענה שהפגיעה בה באותו אירוע נגרמה בדרך מקרה ושלא בכוונה, כתוצאה משבר שעף עליה לאחר שהבקבוק התנפץ.

(2) עיקר עדויות השוטרים:

- .17. בנוסף למතלוננת העידו מטעם המאשימה, כאמור, ארבעה שוטרים; כליהם:

עמוד 4

רס"ר סרגיי בוגומולוב - אחד הסירירים שהזעקו לזרה לאחר אישור התקיפה, אשר שוחח עם המתלוננת בשפה הרוסית. רס"ר בוגומולוב ערך דוח פועלה בסמוך לאירוע (ת/2 מיום 16.10.16) וכאמור גם צילם עם מצלמת גוף את המפגש עם המתלוננת (ר' הרטונם ת/7 והתמלילים ת/7א). כמו כן, רס"ר בוגומולוב הוא השוטר שעיבב את הנאשםן (ר' דוח העיכוב ת/3).

רס"מ שני שושן - חוקרת שביצעה מספר פעולות חקירה, לרבות בניסיונות לגבות הودעה מהמודיעה (ר' המזכירים ת/1א ות/1ד) ולאתר את חברותה של המתלוננת בהקשר לאירוע התקיפה (ר' המזכיר ת/1ב מיום 31.10.16, בו מצוין כי המתלוננת מסרה שהחברים כבר אינם בארץ ושהזינה שאינה מעוניינת בתהערבות משטרתית; וכן המזכיר ת/1ג, מיום 23.01.17, בו תועד ניסיון איתורו נסף).

רפ"ק יעקב בלוקי - הקצין האחראי על חקירת התקיק, שנחקר בעניין מחדרי חקירה נתענים - בעיקר בעניין אי איתור החברים שהיו עדים לפחות חלק מאיום התקיפה. רפ"ק בלוקי טען כי בתיקו אלמ"ב נעשים שימושים רביםiae לאייתור עדים, שלא תמיד מתוודים, וכדבריו: "...**יש המונן ניסיון** **ולא כולם מתווד**[ים], יכול להיות שלא ענו, יכול להיות שענו וניתקנו, בחקירה יש המונן פעולות בעיקר טכניות שלא צולחות ולא מתוודות, יתכן שגם במקרה הזה החוקרות יצרו קשר ולא ענו, וחשבו שלא רלוונטי לתיק. שנית, חלק מהעדים שצינו לא היו הפרטמים שלהם, לא יכולים לאתר אותם כי אין את הפרטמים שלהם במיוחד כצווין שהם פליטים, לא תושבי קבע בארץ" (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 27 ואילך; עמ' 11 שורה 15 ואילך).

רס"ב אלה מן - החוקרת שבוגבה את הודעת המתלוננת (ת/4) ביום 16.10.16, לאחר אישור התקיפה. כפי שמסרה רס"ב מן, היא דוברת הן את השפה העברית והן את השפה הרוסית (בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 15).

(3) עיקר הודעת הנאשםן:

18. הנאשם נחקר (באזהרה) כבר לאחר חצות היום, דהיינו: כבר ביום 16.10.16, החל בשעה 01:53. כאמור, ההודעה נגבהה על-ידי חוקרת דוברת רוסית, תועדה בהקלטה ותומלה (ההודעה סומנה ת/6; דיסק הקלטה החקירה סומן ת/6א; והתמליל סומן ת/6ב). בחקרתו זו חזר הנאשםן והכחיש כי היכה את המתלוננת, שאotta תיאר כ"**אישה שאני חי אותה**" מזה חצי שנה, המוכרת לו עוד מהילדות באוקראינה (ת/6, שורה 5 ואילך).

19. כשנשאל מה אירע באותו יום (יום אירוע התקיפה) בין לבין המתלוננת, טען הנאשםן כי הם רבו משום ש"**היא שתתה אלכוהול... וודקה**" והוסיף שהוא אהבת לשותות (ת/6, שורה 21 ואילך). הנאשםן נשאל אם הוא עצמו שתה אלכוהול והשיב: "**קצת בירה. בירה זה้น שחשב אלכוהול?**" (שם, שורה 27).

20. הנאשםן הכחיש שהרבים יד על המתלוננת או שקיינא לה, וחזר וטען שהסיבה למריבה ביניהם נעוצה בשתיית האלכוהול על ידה (ת/6, שורה 31 ואילך). הנאשםן אף הוסיף שאינו מכח נשים ושהמתלוננת אמרה מה שאמරה אולי, משומ שhai רוצה כסף (שם, שורה 61 ואילך).

21. הנאשםן נשאל מדוע עקב אחר המתלוננת עד לחולון ועל כך השיב: "**אני הלכתי לחברים שלי, מה זה קשור אליה**" (ת/6, שורה 38). הנאשםן ציין את שמות החברים וטען שבטלפון הנידע שלו יש את מספרי הטלפון של כולם. הנאשםן הוסיף למקום: "**ביקשתי ממנה, שתפסיק לשותות,**"

ושנלוּר הביתה, והיא לא רצתה, התחלתַה לקלַל אותו, היא התחלתַה להגיד דברים לא יפים" (ת/6, שורה 46 ואילך). הנאשם הבהיר כי קילל את המתלוננת, תפס בחולצתה או ניער אותה, ובתגובהה לטענה שהחברים נדרשו להפריד ביניהם השיב: "להפריד? היינו בלבד בצד, אני ביקשתי ממנה לлечת הביתה, היא לא רצתה, היא הסטובבה והלכה. זההו, אז השוטרים הגיעו" (שם, שורה 52 ואילך).

22. החוקרת הטיצה בנאשם כי הוא חתר את רגלה של המתלוננת, לאחר שבר בקבוק, וכך השיב הנאשם באופן לא ברור ("אולי יצאה לה עוד משהו, שימושה עשה לה... שתנייד...?", ת/6 שורה 57), תוך שציין צלחת שנפלה ונשברה. כשנסאל הנאשם אם הוא יכול להסביר איך ומתי נפלה הצלחת, הוא ענה: "אני לא רוצה. אולי לספר לך את כל החיים המשפחתיים שלי?" (שם, שורה 59).

ד. עיקר פרשת ההגנה:

23. מטעם הגנה העיד הנאשם. בחקירה הראשית תיאר הנאשם את היכרותו עם המתלוננת, לגרסתו עוד מימי בית הספר, באוקראינה. לדבריו: "היא הגעה (ארצה - ש.א.) אחריו, אני שכרתי דירה ולה לא היה מקום לגור איז נתמי לה להתגורר בדירה שנייה" (עמ' 28 שורה 23 ואילך).

24. בהתייחס לאירוע התקיפה סיפר הנאשם שאותו יום היה שבת והגיעו אליו שלושה חברים, להתרחק. כולם ישבו ושתו, אך לאחר מכן "התברר שאין מספיק משקאות חריפים והוא רצתה לשותות יותר ואמרתי לה שזה מספיק, היא [א]מרה שזה לא. היא אמרה שהיא רוצה עוד ואמרתי לה לא... זה היה ריב מילולי, רק במילימט. חברה עוד ישבו ואז הלאכו... היא החליפה בגדים והלכה אחריהם, אמרתי לה מספיק כמה אפשר, אמרתי מספיק ישבנו הנהנו אבל היא רצתה יותר וכעכבר כמה דקות יצאה לרחוב" (בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 15 ואילך).

25. להבדיל מגרסתו במשטרת סיפר הנאשם כי הוא אכן החל לחפש את המתלוננת, כי: "ראיתי את המצב שלה, רציתי למנוע שהיא תעשה שטויות". הנאשם הבין שהיא הלכה עם החברים לחולון, "از הלכתי לחולון וממצאתי אותה שם, היא הייתה עם החבריה, ישבו שטו ביריה" (בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 4 ואילך). לטענותו, "אמרתי לה בוא[י] נלך הביתה מספיק לשותות, היא אמרה 'לא', קודם אני אסימ לשותות אז נלך'. אחרי עשר דקות היא הלכה, אני נשארתי שם עם החבריה ואחרי עשר דקות הגעה ניידת משטרת ואספו אותי לתחנה המשטרת".

26. בהתייחס לאירוע הבקבוק סיפר הנאשם: "ישבנו סביב השולחן, אני בטעות נגעתי בבקבוק והוא נפל והתרסק, מרסיסים נפצעתי גם אני וגם היא ברגל שלה, אצל לי כוונה אני נגעתי בבקבוק והוא נפל והתרסק" אצל זה היה ממשועטי... ישבנו הנהנו, בלי כוונה אני נגעתי בבקבוק והוא נפל והתרסק" (בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 26 ואילך). בהתייחס לדבריו בהודעתו, אודות צלחת, הוסיף הנאשם וסיפר: "נפל גם בקבוק וגם צלחת, אני לא זכר לבדוק מרסיסים של מה זה קרה" (שם, שורה 31).

27. הנאשם טען בעדותו עוד, כי החברים, שהיו איתם בדירה במועד אירוע התקיפה, חזרו לאוקראינה מספר חודשים לאחר מכן. לגרסתו, היו לו בזמןו מספר הטלפוןם שלהם אך החברים לא ביצעו אותם (בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 2 ואילך).

28. בחקירה הנגדית עמד הנאשם על גרסתו המכחישה לגבי שני האירועים. בהתייחס לאירוע הבקבוק שב הנאשם טען כי נפלו בקבוק וצלחת, ובמשטרת התקיחס לצלחת משום שאינו יודע ממה עמוד 6

נפגעה המתלוונת. לטענותו גם הוא עצמו נפגע, הגם שלא פצע ממשמעותי (בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 29 ואילך).

29. בהתייחס לאירוע התקיפה אישר הנאשם כי שתה "**קצת**" וודקה וצין כי מדובר בכמות של "**150 גרם**" (בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 33 ואילך). כשהשאלה הנאשם מדויק במשטרה מסר ששתה בירה, הוא השיב כי כלל איננו שותה בירה ואף לא אמר כך במשטרה ("**למה לי להגיד את זה?**" - בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 12). הנאשם טען כי המתלוונת הייתה זו שרצתה לשותות עוד ולכן הוא יצא אחריה, כדי "**שלא עשה שטויות**".

30. הנאשם הכחיש את טענות המתלוונת בנוגע לכך שקיינה לה, או כי רדף אחריה מסיבה זו. הוא חזר על טענותו לגבי שכורות המתלוונת והוסיף שיצא אחריה כדי להחזירה הביתה, בבקשת ולא בכוח, וכדבריו: "**פשוט חיברתי אותה וביקשתי ממנה לחזור הביתה**" (בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 15).

ד. דין והכרעה:

31. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהודיעו לפני והתרשמתי מהן - ובעיקר אמריהם הדברים בעדות המתלוונת מחד והנאשם מאידך - ולאחר שיעניתם במקרים שהוגשו מטעם הצדדים, שמעתי את סיכומי ב"כ המשימה וקבעתי את סיכומי ב"כ הנאשם, אני מעדיף, ככל ובסוף לאמור להלן, את גרסת המתלוונת על-פני גרסת הנאשם.

32. התמונה העולה מקריאת הودעת המתלוונת (ת/4) היא, למרבה הצער, תמונה עגומה למדי. חרף רצונה הבורו של המתלוונת להימנע מההפליל את הנאשם, מהפרטים שהוא מוסרת ניכר כי היא אמנם סבלת אלימות מידי. גרסתה מתיחסת לעובדות ולמקרים קונקרטיים והוא עדיפה בבירור על-פני הנסיבות הסתמית, הגורפת וגרסתו הלא-לגמר-עקבית של הנאשם.

33. Да ука, שנוכח חסר שיתוף הפעולה הבולט של המתלוונת הן בשלב החקירה והן בשלב המשפט - מיסיבות שלא לחלוין הובחרו, אך נראה שעיקרן בראזונה לנתק כל קשר עם הנאשם ולעbor הלאה - לא ניתן לקבוע, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, חלק ממשמעותי מהעובדות הנטעןות בכתב האישום.

34. יש לציין, בהקשר אחרון זה, כי עסקין במקרה מובהק של גרסה מול גרסה. אמן אין מקבל את טענות ב"כ הנאשם באשר למחדלי חקירה בפרק שהחברים, שהיו עדים לפחות חלק מאיירוע התקיפה, לא אותרו, שכן נערכו מאמצים בעניין זה - מאמצים אשר לא הסתייעו בעיקר בשל חסר שיתוף הפעולה מצד המתלוונת (ר' בפסקה 17 דלעיל). עם זאת, השורה התחתונה היא שבסופה של יום עסקין במקרה של גרסה מול גרסה, על כל הנסיבות הנובעות מכך לעניין זהירות המתיחבת בקביעת מצאי העובדה. בנוסף, מדובר בצדדים שאינם דוברי השפה העברית, והם שחקירותיהם נערכו בשפה הרוסית היבטי התרגומים יוצרים קשיים משליהם.

35. באשר **לאירוע הבקבוק** המתלוונת חזרה וטענה לפני כי מדובר במקרה שבו שבר הנאשם בקבוק וכתוצאה מכך היא נפגעה בדרך מקרה גרידא. המתלוונת חזרה והדגישה - בניגוד לנטען בעבודות כתב האישום - כי הנאשם לא השלים עליה את הבקבוק ואף הבירה שהדברים שנרשמו בהודעתה ת/4 בעניין אירוע הבקבוק אינם מדייקים. בנסיבות אלה, כאשר הדברים שנרשמו מפי המתלוונת בהודעתה ת/4 בעניין אירוע הבקבוק אף אינם חד ממשמעיים, ברוי כי קיימם ספק סביר, ואולי אף מעבר לכך,

בשאלה אם ניתן להרשייע את הנאשם בעבירה של מחשבה פלילתית בגין אירוע זה.

ו吐ם, כי לא נתבקשתי מטעם המאשימה לבחון, בהקשר זה, את האפשרות של הרשותה הנאהם בעבירה של חבלת ברשלנות; וכאשר מדובר בסוג עבירה בעל יסוד נפשי שונה מהותית - שבנסיבות העניין קו ההגנה לגביה הוא שונה בבירור - גם אין אפשרות משפטית להרשייע את הנאשם בעבירה כזו.

.36. **ונטר אפוא איורע התקיפה.** אירוע זה מתואר כאמור, בפירוט, בהודעת המתלוונת ת/4, כאשר עדותה לפני אישרה המתלוונת את הדברים - הגם שבאופן שלדי ובтон מתון - כך שהלכה למשה אין צורך להיזיק בקשר זה להוראות סעיף 10א לפקודת הראיות. נכון מהימנות גרסת המתלוונת המשקונה היא, אפוא, כי תקיפתה של המתלוונת באירוע זה (דהיינו תקיפה סתם) הוכחה בבית המשפט כדבוי.

.37. במסגרת אירוע התקיפה הושם הנאשם, בכתב האישום, גם בעבירות האiomים. זאת, על סמן אמרית המתלוונת בהודעתה, בתשובה לשאלת האם הנאשם מאים עליו, שלאפיו הנאשם **"אומר שאני לא יכול לחיות בלבדיו, הוא אומר שהוא אותו וא"כ את עצמו"** (ר' בפסקה 11 דלעיל). אכן, שמדובר באמירה שלא ניתן לה קונטקט קלשו, דהיינו: לא צוין באיזה אירוע נאמרה, מתי או באילו נסיבות. ו吐ם, כי המתלוונת לא נשאלת בעניין זה בבית המשפט וממילא הדברים גם לא הובחו. מכל מקום, אין כל אפשרות לקבוע,-contained בעבודות כתב האישום, כי מדובר באiomים שהיו חלק מ אירוע התקיפה. לפיכך, ובהיעדר עיגון קלשו של האמירה הנטענת בזמן ובמקום, אין מקום או אפשרות משפטית להרשייע את הנאשם בגיןה.

ה. **סוף דבר:**

.38. אשר על כן ולאור כל המקובל אני מחייב כללהן:
באישור הראשון (אירוע הבקבוק) - אני מזכה את הנאשם מהעבירה בה הושם.
באישור השני (אירוע התקיפה) - אני מרשים את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם (בת זוג), לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ומזכה את הנאשם מעבירות האiomים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י' אדר ב' תשע"ט, 17 ממרץ 2019, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדgesות בכל הציגותים שבהכרעת דין זו **אין** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגרים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.